

[Indenrigsministeren.]

slag skulde aldrig komme igennem Rigsdagen, saa klog troede, man Rigsdagen var. Nu, da denne Fremgangsmaade har maattet opgives af Hensyn til det ærede Medlems Parti, tror det ærede Medlem, at han paa dette Tidspunkt kan komme og kokettere dermed! Nej, vi har Dokumenterne fra September i Fjor. Og vi har dem fra December, hvor jeg, da jeg var blevet nødt til at gaa over paa et andet Grundlag for Konverteringen, sagde: det, der nu foreslaas her, er Minimum af, hvad der er nødvendigt paa dette Omraade. Da erklærede det ærede Medlems Partis Ordfører, at det var sikkert rigtigt, men det var ogsaa Udtryk for, hvor langt det overhovedet var muligt at komme i denne Sag. Og dernæst har vi Sommerens Forhandlinger her i Rigsdagen, hvor Venstre standsede Konverteringen, alene fordi Regeringen krævede, at der ved Siden af Konverteringen skulde gennemføres en yderligere Rentenedsættelse for 130 000 danske Landmænd.

Nej, Dokumenterne er i Orden, og anden Akt er vi rede til at tage. Jeg haaber ikke, det skal blive nødvendigt. Alle kender jo dog her i Landet den Modstand i Partiet Venstre, der har formaaet at trænere hele denne Sag, dels kommende fra Sparekassese, dels fra andre Interesser. Jeg synes, at den eneste Bebrejdelse mod mig, som jeg har mødt, naar disse Forhold er drøftet ude i Landet og jeg har været til Stede, er kommet fra Venstremænd, der har taget Ordet paa Møderne og bebrejdet mig, at jeg ikke længe nok fastholdt September-Forslaget, men gav efter for det ærede Medlems Parti, og jeg ved ærlig talt ikke, hvor langt Venstre ønsker at drive denne Sag ud, naar vi er naaet til, at Venstremænd i Flok og Følge møder herinde i Rigsdagens Udvalg og siger til Regeringspartierne: hvis det atter gaar saadan, at Venstre vil sabotere hele Rentelovgivningen, lad os saa faa et Valg, saa Venstre kan faa at vide, hvor Venstres Vælgere er!

Det ærede Medlem sagde nu, at der var Enighed om Konverteringen. Der er i dette Øjeblik ikke anden Enighed her i Rigsdagen, end at alle staar op og taler om, at de gerne vil have Konverteringen gennemført, men hvis man ved Konvertering forstaar ikke blot et fromt Ønske om Muligheden af at konvertere de 4½ og 5 pCt. Obligationer ned til 4 pCt., men ved en Konvertering forstaar alle de for Konverteringen nødvendige Foranstaltninger, saa er der ikke Enighed i Dag, og saa synes det desværre, som om Venstre endnu modsætter sig Konverte-

ringen. Jeg haaber, det vil vise sig, at vi i det kommende Udvalg kan komme over det, og at den Modstand, der har været fra Venstre, maa blive overvundet i Partiet selv.

Det ærede Medlem Hr. Kyed var inde paa en Udtalelse om, at det ikke var noget særligt for Landbruget, at de gode Aars Forhold kapitaliseredes, det gjaldt ogsaa for Industriens Ejendomsformer. Og det er ganske rigtigt, men der er den fundamentale Forskel i de erhvervsmæssige Virkninger deraf, at naar disse Tider kapitaliseres i et Aktieselskab, gennem Aktiernes Kurs, saa synker Kurserne, naar Tiderne bliver daarligere, og hvis det gaar meget daarligt, afskrives Kapitalen, uden at i og for sig Bedriften i sig selv, hvis det ikke gaar over en vis Grænse, lider Skade derved; men i det Øjeblik, Virkningen af en Kapitalisering inden for Landbrugserhvervet viser sig i de nedadgaaende Tider, da rammes selve Erhvervet, Bedriften og den Mand, der sidder inde med den.

Jeg har kun en enkelt Bemærkning at rette til det ærede Medlem Hr. Hasle. Det ærede Medlem kender jeg efterhaanden som en meget sart Mand; det ærede Medlem har det, som sarte Mennesker har det: de mener altid, at de kan være uforskammede over for andre, men hvis de blot møder en Ripost igen, er det et personligt Overfald. Naar det ærede Medlem i Gaar antydede sin Foragt over for en Tankegang, der laa bag ved Regeringens Forslag, saa ved jeg ikke, om det ikke i højeste Grad er en personlig Bemærkning over for Regeringen. (Formanden ringer). Maa jeg endnu sige: det ærede Medlem taler om, at jeg skulde være gaaet amok ved et Møde, og at det ærede Medlem kunde have faaet mig straffet, hvis han anmeldte det. Maa jeg sige, jeg er altid rede til at betale, hvad det koster at sige Sandheden til det ærede Medlem, saa det ærede Medlem maa ikke i den Henseende holde sig tilbage.....

Formanden: Tiden er udløbet, Hr. Minister.

Handelsministeren (Hauge): Over for den af det ærede Medlem Hr. Clausager fremsatte Udtalelse om, at Indlaansrentens Nedsættelse vilde virke som en Beskatning, ønsker jeg at gøre nogle faa Bemærkninger, og desuden ønsker jeg at stille et bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem.

Det ærede Medlem siger altsaa, at Indlaansrentens Nedsættelse virker som en Beskatning. Er det nu rigtigt? Nej, det er